

شبهه آن چه عموم مؤمنین عمل می‌کنند، عمل کنید

شماره پرسش: ۱۹۰۱۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۱/۱۳ ۰۵:۲۱:۳۷

متن پرسش

سلام و وقت بخیر: استاد مدتی است که سعی می‌کنم چله‌ی ترک گناه بگیرم و در کنارش یک سری اعمال مستحب هم انجام میدم بلکه مورد عنایت خداوند سبحان قرار بگیرم؛ ولی هر بار که شروع به چله گرفتن می‌کنم، غیبت می‌کنم و یا تصور می‌کنم که غیبت کردم. تقریباً گناهان دیگه رو انجام نمیدم ولی غیبت می‌کنم. البته حد و حدود غیبت رو نمی‌دونم. در حال حاضر خیلی نسبت به موضوع غیبت وسواسی و حساس شدم. مدام حس عذاب وجدان دارم و خیلی تمایل ندارم حرف بزنم و فکر می‌کنم غیبت شده و خودم رو سرزنش می‌کنم و باز چله رو با یه نماز و غسل توبه شروع می‌کنم و همون دور تسلسل اتفاق می‌افته. گاهی هم خسته میشم و به خودم میگم راهی برای آدم شدن نیست ولی چند روز بعد عزمم رو جزم می‌کنم که دوباره چله‌ی ترک گناه رو شروع کنم. می‌خواستم راهنماییم کنید. هم درباره‌ی چله‌ی ترک گناه و هم درباره‌ی حدود غیبت (البته در حضور دیگران هم باهاشون حرف می‌زنم گاهی از حرفم پشیمون میشم و به خودم میگم نکنه ناراحت شده باشند. خلاصه که مدام درحال سرزنش خودم هستم.) ضمن اینکه در بین دوستانم به ایده آل‌گرایی مفرط مشهور هستم و همیشه اگر بخوام کاری رو انجام بدم باید از ریشه درست و خوب انجام بدم وگرنه به دلم نمی‌شینم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- در ادامه‌ی چله‌ی ترک گناه نسبت به آنچه غیبت نامیده‌اید، حساس نباشید و چله را ادامه دهید مگر آن‌که اراده در غیبت کردن و بی‌آبروکردن شخص داشته باشید که دیگر چله نمی‌شود ۲- امیرالمؤمنین «علیه السلام» می‌فرمایند: «عَلَيْكُمْ بِهَذَا السَّوَادِ الْأَعْظَمِ» یعنی شبیه آنچه عموم مؤمنین عمل می‌کنند، عمل کنید و خود را تافته‌ی جداافته ندانید. موفق باشید